

378L0176

25.2.78

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

Nr L 54/19

RÅDETS DIREKTIV

av den 20 februari 1978

om avfall från titandioxidindustrin

(78/176/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 100 och 235 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾, och

med beaktande av följande:

Avfall från titandioxidindustrin utgör en risk för människors hälsa och för miljön. Det är därför nödvändigt att motverka och gradvis minska förorening genom sådant avfall, i syfte att slutligen eliminera den.

I Europeiska gemenskapernas åtgärdsprogram för miljön från år 1973⁽³⁾ och 1977⁽⁴⁾ anges att gemenskapsåtgärder som avser avfall från titandioxidindustrin bör vidtas.

Olikheter i de bestämmelser om avfall från titandioxidindustrin som redan tillämpas eller som utarbetas i de olika medlemsstaterna kan ge upphov till ojämlika konkurrensvillkor och därmed direkt påverka den gemensamma marknadens funktion. En tillnärmning av lagstiftningen på detta område i enlighet med artikel 100 i fördraget är därför nödvändig.

Det framstår som nödvändigt att denna tillnärmning av lagstiftningen åtföljs av gemenskapsåtgärder, för att genom mer långtgående regler uppnå en av gemenskapens målsättningar i fråga om skyddet för miljön och en förbättrad livskvalitet. Särskilda bestämmelser bör därför fastställas i detta syfte. Artikel 235 i fördraget bör tillämpas, då de befogenheter som krävs för detta ändamål inte tillhandahålls genom fördraget.

(¹) EGT nr C 28, 9.2.1976, s. 16.

(²) EGT nr C 131, 12.6.1976, s. 18.

(³) EGT nr C 112, 20.12.1973, s. 3.

(⁴) EGT nr C 139, 13.6.1977, s. 3.

Direktiv 75/442/EGT⁽⁵⁾ avser bortskaffandet av avfall i allmänhet. För avfall från titandioxidindustrin bör ett särskilt system tillämpas, för att säkerställa att människors hälsa och miljön skyddas mot de skadliga effekter som kan uppstå när utsläpp, dumpning eller tippning av sådant avfall sker utan kontroll.

För att nå detta mål bör ett system med förhandstillstånd tillämpas för utsläpp, dumpning, lagring, deponering eller injicering av avfall. Tillstånden bör förenas med särskilda villkor.

Vid utsläpp, dumpning, lagring, deponering och injicering av avfall måste såväl övervakning av avfallet som övervakning och kontroll av den berörda miljön äga rum.

För befintliga industrianläggningar måste medlemsstaterna senast den 1 juli 1980 utarbeta program för en gradvis minskning av föroreningen genom denna typ av avfall, i syfte att slutligen eliminera den. Genom programmen skall allmänna reduktionsmål fastställas, som skall uppnås senast den 1 juli 1987, samt de åtgärder anges som skall vidtas vid varje anläggning.

För nya industrianläggningar måste medlemsstaterna utfärda förhandstillstånd. Sådana tillstånd måste föregås av en undersökning av miljöpåverkan och får bara ges till företag som förbinder sig att endast använda de material, processer och tekniker som är minst miljöskadliga av dem som finns på marknaden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Syftet med detta direktiv är att motverka och gradvis minska förorening genom avfall från titandioxidindustrin, för att slutligen eliminera föroreningen.

(⁵) EGT nr L 194, 25.7.1975, s. 39.

2. I detta direktiv avses med:

- a) förorening: utsläpp till miljön av restprodukter från framställning av titandioxid, vilket utsläpp direkt eller indirekt härrör från människan och medför risker för människors hälsa, skadar levande resurser eller ekosystem, begränsar rekreativsmöjligheter eller stör annat berättigat nyttjande av den miljö som berörs,
- b) avfall:
 - varje restprodukt från framställning av titandioxid som ägaren bortskaffar eller är skyldig att bortskaffa enligt gällande nationell lagstiftning,
 - varje restprodukt från behandling av sådana restprodukter som avses i första strecksatsen,
- c) bortskaffande:
 - insamling, sortering, transport och behandling av avfall liksom lagring och deponering på eller under markytan samt injicering i marken av detta,
 - utsläpp av avfall till ytvatten, grundvatten eller till havet samt dumpning till havs,
 - de bearbetningsprocesser som krävs för återanvändning, materialutvinning eller annan form för återvinning,
- d) befintliga industrianläggningar: industrianläggningar som redan har färdigställts den dag då detta direktiv anmäls,
- e) nya industrianläggningar: industrianläggningar som den dag då detta direktiv träder i kraft är under uppförande eller som uppförs därefter. En utvidgning av en befintlig industrianläggning som medför att produktionskapaciteten för titandioxid ökar med minst 15 000 ton per år skall behandlas som en ny industrianläggning.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att avfallet bortskaffas utan risk för människors hälsa och utan att skada miljön, och särskilt

- utan risk för vatten, luft, jord och växter samt djur,
- utan att skada natursköna platser eller landskapsbildningen.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att motverka att avfall uppkommer och för att främja att

avfall återvinns och bearbetas samt att råvaror återvinns eller andra metoder utnyttjas för återanvändning av avfallet.

Artikel 4

1. Det är förbjudet att släppa ut, dumpa, lagra, deponera och injicera avfall om inte ett tillstånd utfärdas i förväg av en behörig myndighet i den medlemsstat inom vilkens territorium avfallet uppkommer. Ett förhandstillstånd måste också utfärdas av den behöriga myndigheten i den medlemsstat

— inom vilkens territorium avfallet släpps ut, lagras, deponeras eller injiceras,

— från vilkens territorium avfallet släpps ut eller dumpas.

2. Ett sådant tillstånd får endast medges för en begränsad tid. Det får förnyas.

Artikel 5

I fråga om utsläpp eller dumpning får den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 2 och på grundval av uppgifterna i bilaga I meddela tillstånd enligt artikel 4, om följande villkor är uppfyllda:

- a) Avfallet kan inte bortskaffas på ett lämpligare sätt.
- b) En bedömning grundad på tillgänglig vetenskaplig och teknisk kunskap visar att åtgärderna inte skadar vattenmiljön, omedelbart eller på sikt.
- c) Åtgärderna skadar inte sjöfart, fiske, friluftsliv, utvinning av råvaror, avsaltning, fisk- och skaldjursodling, områden av särskilt vetenskapligt intresse eller annat berättigat nyttjande av de vattenområden som berörs.

Artikel 6

I fråga om lagring, deponering eller injicering får den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 2 och på grundval av uppgifterna i bilaga I meddela tillstånd enligt artikel 4, om följande villkor är uppfyllda:

- a) Avfallet kan inte bortskaffas på ett lämpligare sätt.
- b) En bedömning grundad på tillgänglig vetenskaplig och teknisk kunskap visar att åtgärderna inte skadar grundvatten, jord eller luft, omedelbart eller på sikt.
- c) Åtgärderna skadar inte friluftsliv, utvinning av råvaror, flora, fauna, områden av särskilt vetenskapligt intresse eller annat berättigat nyttjande av den miljö som berörs.

Artikel 7

1. Oavsett med vilken metod eller i vilken omfattning avfallet behandlas skall i samband med utsläpp, dumpning, lagring, deponering eller injicering övervakningsåtgärder vidtas enligt bilaga 2, vilka avser såväl avfallet som fysiska, kemiska, biologiska och ekologiska aspekter på den miljö som berörs.

2. Övervakningsåtgärderna skall utföras periodiskt av ett eller flera organ som har utsetts av den medlemsstat i vilken en behörig myndighet utfärdat det tillstånd som avses i artikel 4. I fråga om gränsöverskridande förorening mellan medlemsstater skall organet utses av de berörda parterna gemensamt.

3. Inom ett år efter anmälan av detta direktiv skall kommissionen tillställa rådet ett förslag som avser förfarandet för kontroll och övervakning av de miljöer som berörs. Rådet skall besluta i anledning av förslaget inom sex månader efter det att Europaparlamentets och Ekonomiska och sociala kommitténs yttranden har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 8

1. Den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten skall vidta lämpliga åtgärder om någon av följande situationer uppstår och, om det behövs, kräva att utsläpp, dumpning, lagring, deponering eller injicering upphör

- a) om resultaten av de övervakningsåtgärder som föreskrivs i bilaga II A.1 visar att villkoren i det förhandstillsstånd som avses i artikel 4, 5 och 6 inte har uppfyllts,
- b) om resultaten av de i bilaga II A.2 angivna proven avseende akut giftighet visar att de däri fastställda gränsvärdena har överskridits,
- c) om resultaten av den övervakning som föreskrivs i bilaga II B visar att en försämring av miljön sker inom det aktuella området,
- d) om utsläpp eller dumpning skadar sjöfart, fiske, friluftsliv, utvinning av råvaror, avsättning, fisk- och skaldjursodling, områden av särskilt vetenskapligt intresse eller annat berättigat nyttjande av berörda vattenområden, eller
- e) om lagring, deponering eller injicering skadar friluftsliv, utvinning av råvaror, flora, fauna, områden av särskilt vetenskapligt intresse eller annat berättigat nyttjande av de miljöer som berörs.

2. Om flera medlemsstater berörs skall samråd ske innan åtgärderna beslutas.

Artikel 9

1. Medlemsstaterna skall utarbeta program för att gradvis minska och slutligen eliminera förorening genom avfall från befintliga industrianläggningar.

2. Genom de program som avses i punkt 1 skall fastslås de allmänna målsättningar, som skall uppnås senast den 1 juli 1987, för att minska förorening genom flytande, fast och gasformigt avfall. Programmen skall också omfatta delmål. De skall dessutom innehålla uppgifter om den berörda miljöns tillstånd, om åtgärder för att minska föroreningen och om metoder för att behandla det avfall som uppstår i direkt samband med tillverkningsprocesserna.

3. De program som avses i 1 skall sändas till kommissionen senast den 1 juli 1980, så att kommissionen inom sex månader efter mottagandet av samtliga nationella program kan tillställa rådet lämpliga förslag till en harmonisering av programmen, i syfte att minska och slutligen eliminera föroreningen samt förbättra konkurrensvillkoren inom titandioxidindustrin. Rådet skall besluta i anledning av förslagen inom sex månader efter det att Europaparlamentets och Ekonomiska och sociala kommitténs yttranden offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

4. Medlemsstaterna skall börja genomföra ett program senast den 1 januari 1982.

Artikel 10

1. De program som avses i artikel 9.1 skall omfatta alla befintliga industrianläggningar och skall innehålla de åtgärder som skall vidtas vid varje anläggning.

2. Om en medlemsstat finner att det beträffande en viss anläggning på grund av särskilda förhållanden saknas skäl att vidta ytterligare åtgärder för att uppfylla kraven i detta direktiv, skall medlemsstaten inom sex månader efter anmälan av detta direktiv meddela kommissionen skälen för denna slutsats.

3. Efter att ha utfört en sådan opartisk kontroll som kan behövas i fråga om dessa uppgifter, kan kommissionen dela medlemsstatens uppfattning att ytterligare åtgärder inte är nödvändiga beträffande den berörda anläggningen. Kommissionen skall inom sex månader meddela att den instämmer och ange skälen för detta.

4. Om kommissionen inte delar medlemsstatens uppfattning, skall ytterligare åtgärder som avser anläggningen tas in i den berörda medlemsstatens program.

5. Om kommissionen delar medlemsstatens uppfattning, skall detta ställningstagande regelbundet övervägas mot bakgrund av resultaten från övervakningen enligt detta direktiv och med hänsyn till varje betydande förändring i tillverkningsprocesserna eller de miljöpolutiska målen.

Artikel 11

Förhandstillstånd för en ny industrianläggning skall sökas hos den behöriga myndigheten i den medlemsstat där anläggningen skall uppföras. Tillstånd får meddelas först sedan en bedömning av inverkan på miljön har utförts. Tillstånd får bara ges till sådana företag som förbinder sig att endast använda de material, processer och tekniker som är minst miljökadliga av dem som finns på marknaden.

Artikel 12

Utan hinder av detta direktiv får medlemsstaterna besluta om strängare föreskrifter.

Artikel 13

1. Medlemsstaterna skall till kommissionen lämna alla uppgifter som behövs för tillämpningen av detta direktiv vad gäller:

- de tillstånd som har utfärdats enligt artikel 4, 5 och 6,
- resultaten av den miljöövervakning som har utförts enligt artikel 7,
- de åtgärder som har vidtagits enligt artikel 8.

Utfärdat i Bryssel den 20 februari 1978.

De skall också lämna allmänna uppgifter till kommissionen om de material, processer och tekniker som har anmälts till dem i enlighet med artikel 11.

2. Uppgifter som har inhämtats vid tillämpningen av detta direktiv får endast användas i de syften som gäller för direktivet.

3. Kommissionen och de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, deras tjänstemän och andra anställda får inte sprida sådana uppgifter som de har inhämtat enligt detta direktiv och som är av en sådan art att de omfattas av sekretess.

4. Punkt 2 och 3 skall inte hindra att allmän information eller undersökningar offentliggörs, om de inte innehåller upplysningar om enskilda företag eller sammanslutningar av företag.

Artikel 14

Medlemsstaterna skall vart tredje år utarbeta en rapport om hur den förorening som orsakas av avfall från titandioxidindustrin motverkas och gradvis minskas. De skall sända rapporten till kommissionen, som skall vidarebefordra den till de övriga medlemsstaterna.

Kommissionen skall vart tredje år lämna en rapport till rådet och Europaparlamentet som avser genomförandet av detta direktiv.

Artikel 15

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv inom 12 månader från dagen för anmälan och skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 16

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

På rådets vägnar

Per HÆKKERUP

Ordförande

BILAGA I

UPPGIFTER SOM MÅSTE LÄMNAS INNAN FÖRHANDSTILLSTÅND MEDDELAS I ENLIGHET
MED ARTIKEL 4, 5 OCH 6

A. Beskrivning av materialets egenskaper och sammansättning:

1. Det bortskaffade materialets totala mängd och genomsnittliga sammansättning (t.ex. per år).
2. Form (t.ex. fast, slam, flytande eller gasformigt).
3. Egenskaper: fysikaliska (t.ex. löslighet och densitet), kemiska och biokemiska (t.ex. syreförbrukning) samt biologiska.
4. Toxicitet.
5. Persistens: fysikalisk, kemisk och biologisk.
6. Ackumulation och biotransformation i biologiskt material eller sediment.
7. Känslighet för fysikaliska, kemiska och biologiska förändringar och interaktion i den berörda miljön med annat organiskt eller oorganiskt material.
8. Sannolikheten för att kontaminering och andra förändringar skall uppkomma, som minskar handelsvärdet hos naturresurser (fisk, skaldjur etc.).

B. Dumpnings- eller utsläppplats samt bortskaffningsförfarande:

1. Lokalisering (t.ex. dumpnings- eller utsläppsområdets koordinater, djup och avstånd från kusten), lokalisering i förhållande till andra områden (t.ex. rekreationsområden, yngel-, uppfödning- och fiskeområden samt naturresurser som kan exploateras).
2. Bortskaffad mängd per tidsenhet (t.ex. mängd per dag, vecka eller månad).
3. I tillämpliga fall metoder för förpackning och inneslutning.
4. Inledande utspädning genom den föreslagna utsläppsmetoden, särskilt uppgifter om fartygets hastighet.
5. Spridningsförhållanden (t.ex. påverkan av strömmar, tidvatten och vind på horisontell transport och vertikal omblandning).
6. Vattnets egenskaper (t.ex. temperatur, pH, salthalt, skiktning, syreindex för förorening — löst syre (DO), kemisk syreförbrukning (COD), biokemisk syreförbrukning (BOD), förekomst av kväve i organisk eller oorganisk form inklusive ammoniak, suspenderat material, andra näringsämnen och produktivitet).
7. Bottenförhållanden (t.ex. topografi, geokemiska och geologiska förhållanden, biologisk produktivitet).
8. Förekomst och effekter av annan dumpning eller andra utsläpp som har skett i området (t.ex. bakgrundsvärden för tungmetaller och halt av organiskt kol).

C. Deponeringsplats, lagringsplats, område för injicering samt bortskaffningsmetod:

1. Geografisk belägenhet.
2. Egenskaper hos angränsande områden.
3. I tillämpliga fall metoder för förpackning och inneslutning.
4. Metoder för deponering, lagring och injicering, inklusive en bedömning av de försiktighetsåtgärder som har vidtagits för att undvika förorening av vattenområden, jord och luft.

BILAGA II

KONTROLL OCH ÖVERVAKNING AV BORTSKAFFNINGSÅTGÄRDER

A Övervakning av avfall

Bortskaffningsåtgärderna skall förenas med följande:

1. Kontroll av avfallens mängd, sammansättning och toxicitet för att säkerställa att villkoren i det förhandstillstånd som avses i artikel 4, 5 och 6 är uppfyllda.
2. Prov avseende akut toxicitet för vissa arter av mollusker, skaldjur, fisk och plankton, företrädesvis arter som förekommer allmänt i utsläppsområdena. Vidare skall prov utföras på saltvattenräka (*Artemia salina*).

Under en period av 36 timmar och vid en utspädning av det utsläppta materialet på 1/5 000 får dessa prov inte visa

- mer än 20 % dödlighet hos vuxna exemplar av de arter som undersökts,
- högre dödlighet hos larverna än hos en kontrollgrupp.

B. Kontroll och övervakning av den berörda miljön

- I Vid utsläpp till sötvatten eller havsvatten eller vid dumpning skall denna kontroll avse vattnet (vattenpelare), levande organismer och sediment. Periodiska kontroller av tillståndet i det område som påverkas av utsläppen gör det möjligt att följa utvecklingen i de miljöer som berörs.

Kontrollen skall innefatta följande:

1. pH.
2. Löst syre.
3. Grumlighet.
4. Hydratiserade järnoxider och järnhydroxider i suspension.
5. Giftiga metaller i vatten, suspensioner och sediment samt ackumulerade i utvalda bentiska och pelagiska organismer.
6. Mångfald samt relativ och absolut förekomst i flora och fauna.

- II Vid lagring, deponering eller injicering skall övervakningen omfatta följande:

1. Undersökningar för att säkerställa att yt- och grundvatten inte har förorenats. Dessa undersökningar skall omfatta mätning av
 - surhetsgrad,
 - järnhalt (löst och i suspension),
 - kalciumhalt,
 - halt av giftiga metaller (lösta eller i suspension).
2. Vid behov undersökningar för att bestämma eventuella skadeverkningar på alvens struktur.
3. En allmän bedömning av områdets ekologi kring platsen för deponering, lagring eller injicering.